

CORALOVÝ VEČERNÍK

zajímavé poctění k narozeninové veselici 3. listopadu 2012 v Lukavici

20 let

CORALE ZPÍVAJÍ S LÁSKOU UŽ 20 ROKŮ!

K oslavě kulatých narozenin jsme se rozhodli uspořádat koncert a veselici. Koncert je sice za námi, zato veselice právě začíná. Mezi jídlem a pitím, tancem a veselím se můžete pokochat fotkami a dočíst se i něco zajímavého. Tak hodně zdaru do dalších 20 let!

Co na to naše „šéfová“?

*Rozhovor s Ivou
Mimrovou*

Proč jsem stále s Coralemi?

*Zamyšlení Lukáše
Lyera*

Fotky z
pařeb!

Prasečí hlavu? Výstavu ptáků?

*Co můžete dnes
vyhrát?*

Kde nás letos uslyšíte?

*Koncerty během
vánoční sezóny*

Program večera

20.00–22.00 **Letrando**
21.00 Zahájení a první předtančení – **Alabama**
22.00 Druhé předtančení – **Taneční klub Letohrad**
22.00–23.00 **Wejvrat**
23.00 Výdej malé Th0mb01y
23.00–00.00 **Zdeněk Kotlář band**
00.00 Velká Th0mb01a
00.30–02.00 **Letrando**
02.30 **autobus** směr **Letohrad**
03.00 **autobus** směr **Žamberk**

Sponzoři veselice

Členové sboru Corale
REKOS, spol. s r.o.
KLAS Nekoř a.s.
NOBL Žamberk, s.r.o.
Robert Cvik
Vinařský dvůr Němčičky
Truhlářství Jaroslav Lyer
Maso-uzeniny Musil, Lipenská
Žamberk
Pstruhařství Žamberk

Děkujeme!

Co na to naše „šéfová“?

Redaktorka Žamberských listů Vlasta Pavlousková vyzpovídala vedoucí Coralí Mgr. Ivu Mimrovou. Zde vám přinášíme celý rozhovor.

ŽL: Jak vznikl nápad založit pěvecký sbor?

IM: Když jsem se vrátila po studiu na vysoké škole do Žamberka, vedla jsem tu nějaký čas ženský pěvecký sbor při ZUŠ. Po nástupu na gymnázium mi pak přišlo přirozené založit sbor i tam. Jen zpívání to bylo trochu jiné. Využila jsem nabídky Mirky Stejskalové a zkusila sborový zpěv za doprovodu muzikantů. Byl to výborný nápad a dnes bych si to ani jinak nedovedla představit. Navíc je toto spojení příjemné i našim posluchačům.

ŽL: Proč právě název Corale?

IM: Corale znamená v italském hudebním názvosloví „sborově“, ale vidím v tom slově mnohem více. Korále navléknete na pevný provázek, spojíte dohromady. Každý z těch „korálků“ může být jiný – mít jinou barvu hlasu, hrát na různé nástroje, ale spojuje je dohromady vždy láska ke společnému zpívání. Občas ten provázek rozvážeme, pustíme někoho do světa a místo něho navlékneme jiný.

ŽL: V září tohoto roku uplynulo 20 let, kdy Váš soubor vznikl. Kolik lidí jím za toto období prošlo a kolik lidí v něm účinkuje v současné době?

IM: Za 20 let prošlo sborem celkem 183 zpěváků, a v současné době máme i s muzikanty 52 aktivních členů.

ŽL: O angažmá ve sboru mají větší zájem chlapi nebo děvčata a v jakém věku?

IM: Ve sboru máme více děvčat. Některá začala zpívat v 1. ročníku gymnázia a dnes jsou z nich maminky a jejich děti chodí na zkoušky společně s námi a nosí coralová trička té nejmenší velikosti. O chůvy ve sboru skutečně není nouze. Chlapců máme méně, ale o to déle nám zůstávají. „Služebně“ nejstarší člen u nás začal jako sopránec mezi děvčaty, dnes je tenorem mezi kluky, ale také lékařem, který má u sebe na zájezdu vždy lékárníčku a moc nám pomáhá.

ŽL: Máte statistiku, kolik koncertů jste za uplynulé období absolvovali a kolik posluchačů jste svým repertoárem potěšili?

IM: Zpočátku jsme přesnou statistiku nevedli, ale v posledních letech zpíváme tak na 14

koncertech ročně. Za 20 let jsme tedy odpívali na

240 koncertů. Kromě těchto koncertů jsme byli dvakrát v USA, v Itálii, ve Švýcarsku, v německém a rakouském

Senftenbergu. Sály a kostely máme v poslední době plné a koncerty musíme bohužel i odmítat.

ŽL: Na které vystoupení a kde nejraději vzpomínáte?

IM: Myslím, že můžu za všechny říct, že na společný koncert s Hradistiánem v Žamberku. Byla to pro nás velká pocta i výzva a navíc dodnes vzpomínáme společně i se členy Hradišťanu na veselou atmosféru a zpívání po koncertě.

ŽL: Tato činnost je jistě časově velmi náročná. Jak se k tomu staví Vaše rodina?

IM: Tato činnost je skutečně velice časově náročná. Do coralového trička se ale strojíme doma tři –

„Štěstí v životě je dělat to, co máš rád, s těmi, které máš rád.“

ještě můj manžel Martin a dcera Zuzka a musím říct, že jsou mi velkou oporou. Můžeme společně plánovat, organizovat a po koncertech se i radovat. Nejsem na to sama a velmi si toho vážím. Do akce někdy zapojíme i babičky, které ochotně občas uvaří, když je sborové soustředění nebo více koncertů a už se vše nedá stihnout ☺.

ŽL: Stalo se Vám na koncertě něco mimořádného nebo úsměvného?

IM: Velmi často se nám stává něco úsměvného. Vloni například až do začátku koncertu jednala pořadatelka s mým mužem, pak ho jako sbormistra s velkou parádou představila a nakonec jsem si před sbor stoupla já. Jaké překvapení ☺!

Ovšem jeden z nejveselejších momentů byl v roce 2001 při křtu CD Pár písní, kdy nastal ten velký okamžik otevření lahve sektu, ale došlo k ulomení hlavice zátky. Špunt jsme dostali ven až pomocí vrutu a kombinaček, a to vše za ohromného smíchu celého Divišova divadla.

ŽL: Co je pro Vás motivací k této náročné činnosti a co byste si přála?

IM: „Štěstí v životě je dělat to, co máš rád, s těmi, které máš rád“. Tohle štěstí mám, tak co si tedy přát ještě více?

ŽL: Děkuji za rozhovor. ❖

Ústí nad Orlicí, natáčení CD Hej, přijeli do Betléma, 2011

www.corale.cz

KONCERTY vánoční sezóna 2012

10.11.2012 17:00	Polička – kostel sv. Jakuba	rockové oratorium Eversmiling Liberty
1.12.2012 15:30	Lukavice	vánoční koncert
7.12.2012 19:00	Žampach – kaple sv. TODO	vánoční koncert
9.12.2012 13:30	Žamberk – muzeum	vánoční koncert
9.12.2012 15:30	Cerekvice	vánoční koncert
22.12.2012 14:00	Neratov – kostel sv. TODO	vánoční koncert
22.12.2012 18:00	Častolovice – kostel sv. TODO	vánoční koncert
26.12.2012 14:00	Hedeč – klášter	vánoční koncert
26.12.2012 16:30	Jablónné – kostel sv. TODO	vánoční koncert
27.12.2012 16:00	Žamberk – kostel sv. Václava	vánoční koncert
27.12.2012 18:00	Letohrad – kostel sv. Václava	vánoční koncert

Senftenberg, Rakousko, září 2012

Na nic se neptejte!

Zamyšlení z pera Lukáše Lyera.

Dvacáté výročí sboru je vážná věc. Neobejde se bez se gratulací a setkávání. Proto jsem se rozhodl posbírat zbytky své mladickou nerozvážností zaprášené zodpovědnosti a seznámit vás s potenciálními riziky a následky náhodného setkání s takovým členem sboru, jako jsem já.

Mohlo by se totiž stát, že se budete s dobrým úmyslem, leč bez řádné přípravy někde na ulici nebo na koncertě chtít zeptat na to, jaké to vlastně je, být členem sboru Corale. Předem vás varuji, nedělejte to! Nikdo z vás jistě nemá celý den vyhrazený jen na vyprávění o našem sboru. Dovolím si ušetřit vaše nervy a drahocenný čas a pokusím se odhadnout a zodpovědět nejčastější otázky, které by vás mohly napadnout.

Předně, pokud máte vtíravé podezření, že členství v pěveckém sboru je jeden velký mejdan, výlety po světě, spousta jídla a pití, víno, ženy, zpěv, tanec, hlučná hudba a hulákání až do rána, musím vás bohužel zklamat, máte pravdu. To ale není důvod, proč jsem já, tehdy ještě slušný a spořádaný chlapec, před více než deseti lety do sboru vstupoval. Tenkrát jsem si totiž ještě myslel, že ve sboru budu hlavně zpívat, učit se nové písničky a poznávat nové kamarády. To jsem ještě netušil, že se mi to všechno postupem času s proměňující se partou lidí i repertoárem podaří jakoby mimochodem a přidá se k tomu spousta dalších lidských a hudebních zážitků.

Proto se mě prosím vás neptejte, který z těch zážitků byl nejhezčí. Musel bych totiž zapátrat ve své již mírně opotřebované paměti a lovit z ní všechny ty vánoční cesty bílou krajinou a tlačení autobusu čerstvě napadlým

sněhem, výlety do hnědouhelné německé krajiny, třicetihodinové bdění cestou do USA, kde bych se musel znovu v duchu schovávat za úsměv před nakažlivými slzami místních krajanů, dojatých českými lidovkami, musel bych znovu tajit dech při všech těch pekelných soustředěních u mikrofónů při natáčení CD a znovu prožívat tu radost z každé další natočené skladby a pak hned litovat, že už se červené tlačítko nerozsvítí a všechnu zbývající energii si budu muset schovat na jindy. Musel bych se znovu pozastavovat nad čistotou švýcarských ulic a vlídností jejich obyvatel a marně bych počítal všechny ty zmrzliny v italském létem rozpálených uličkách. A navíc by mohlo dojít i na všechny ty pozdně večerní až brzce ranní aktivity, jejichž podstatu lze ve společensky přijatelné slovní zásobě přiblížit jen šroubovanými frázemi typu „neformální posezení s občerstvením za zvuku písni v doprovodu kytar a jiných hudebních nástrojů“. Zkrátka by se mohlo stát, že bychom se k hlavní činnosti sboru, tedy zpěvu, ani nedostali.

A taky se mě prosím neptejte, jak dlouho ve sboru ještě budu. Fakt nevím. Kdybyste po mně chtěli upřímnou odpověď, musel bych se nejprve potupně přiznat k tomu, že jsem se již několikrát pokoušel sbor bez následků opustit. Jak si stále v zadní řadě sboru můžete povšimnout, marně. Zřejmě si budu muset počkat, až začnu zapomínat kromě aktuálního dne v týdnu i texty písni a cestu k žamberskému gymnáziu a zpět.

A kdyby vás po tom všem snad ještě napadla otázka, proč ve sboru pořád ještě zůstávám, přečtěte si znovu celý tento článek. A nebo radši přijďte na některý z našich koncertů. Třeba vám pár důvodů pronikne až do uší. A možná i někam dál.

Sazba: Bohumír Zámečník